

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 25. S. Otto Episcopus Bambergensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Vallis Umbrosæ, postmodum Episcopus
Parmensis fuit.

Sæcul. XII.
A.C. 1102.

§. XXV.

S. Otto Episcopus Bambergensis.

In Germania, Ruperto Episcopo Bam-
bergensi, eodem anno millesimo cen-
tesimo secundo, fatis functo, ad Aulam
Cæsaris Episcopatus Insignia (puta pe-
dum & annulus) cum Libello supplici,
quo sibi Episcopum dari Bambergenses
petebant, delata sunt. At Henricus Im-
perator inducias sex mensium indixit,
quibus elapsis, data epistola, iussit, Lega-
tos ad se mitti; dicens, se jam Episcopum
illa Sede dignum invenisse. Circa Fe-
stum Natalis Domini, Nunciis Bamberga
missis ait Imperator: se ideo tamdiu de-
liberasse, quod Ecclesiam Bambergensem
tenere affectu diligeret, & optimum Præ-
sulem ei præficere cupiisset. Tum ma-
num Ottonis, Cancellarii sui,prehendens
& conversus ad Bambergenses, *en hic est,*
inquit, *Dominus vester & Episcopus Bam-*
bergensis Ecclesiæ. Legati obstupescen-
tes alter alterius vultum intuebantur,
adstantes vero, qui vel sibi vel saltem
amicis suis pinguisimum Beneficium ob-
venturum speraverant, eos & gestu &
strepitu ad obsistendum Cæsari incitare
videbantur. Ergo ad Imperatorem di-
xerunt: *Sperabamus, te nobis virum spe-*
ratæ

Dodech. Ur-
sperg. vit.
Otton. lib. 1.
c. 3. tom. 2.
Canis. p. 333.

Sæcul. XII. *Etatæ in aula nobilitatis, genere & propin-*
A. C. 1102. *quis clarum, daturum esse; hunc enim non*
novimus. Reposuit Imperator: Vultis
scire, quis iste sit? me patrem habet, & Ec-
clesiam Bambergensem habebit matrem.
Nibil me a proposito deducet, Non eum
leviter elegimus, sed longa experientia no-
bis notissimum, & postquam discesserit,
magnum, nullus dubito, nobis sui deside-
rium movebit.

Otto, obortis lacrymis ad pedes Im-
 peratoris se demittens, Legatis ad eum
 erigendum adproperantibus, tantum ho-
 norem recusabat, pauperem se virum es-
 se, dicens, & tanto fastigio indignum.
 Eligerent sane ex Fratribus suis alium,
 genere & opibus se præstantiorem. *En,*
inquit Rex, viri ambitionem, tertio jam
Episcopatus honorem fugit. Nam pridem
ei Episcopatum Augustanum & deinde
Halberstadiensem obtuli; sed credo eum
singulari Dei providentia ad regendam
Ecclesiam Bambergensem fuisse reserva-
tum. Dum ita loquitur simul Ottonis
 digitum annulo & manum Baculo Epi-
 scopali ornat, ac ita investitum Legatis
 Bambergensibus tradit. Otto vix per-
 moveri poterat, ut consentiret, quod li-
 tem de Investitura inter Sacerdotium &
 Regnum fervere sciret; jamque exinde
 Deo promisit, se Episcopi officium non
 suscepturum, nisi de manu Papæ Confe-
 cratio-

crationem & Investituram, consentiente Sæcul. XII.
& id ipsum petente Ecclesia sua, acce- A.C. 1103.
pisset. Tunc vero Moguntia Fæstum
Nativitatis Domini cum Imperatore ce-
lebravit, & sex circiter septimanis in au-
la mansit.

Hoc tempore exacto Otto, jubente
Imperatore, ab Episcopis Augustano & c. 4.
Herbipolensi, comitantibus quibusdam Epistola Ot-
Principibus & populi multitudine, Bam- tonis ad Pon-
bergam deducitur, quo in Vigilia Purifi- tificem.
cationis, prima die Februarii, anno mil-
lesimo centesimo tertio pervenit. Quam-
primum Ecclesiam Cathedralem procul
conspexit, ex equo desiliit, calceamenta
sibi detraxit, & reliquum viæ nudis pedi-
bus super nivem & glaciem incedens,
Clericis populoque, qui venienti solemnî
pompa obviam processerat, circumdatus,
confecit. Tum vix pauculis diebus ela-
psis nihil antiquius habuit, quam Nun-
cios Romam mittere cum epistola ad Pa-
schalem Papam data, in qua obedientiam
suam profitebatur, & petebat consilium.
Aliquot annos, dicebat, Imperatori Do-
mino meo servii, ejusque gratiam mibi t. 5.
conciliavi; (*) sed cum Investitura, quam to. 10. Conc.
ipse p. 688.

(*) Hic Lector veritatis Historicae studiosus
observabit, Ottonem, virum Sanctum, in epi-
stola ad Summum Pontificem data, profiteri se
Hist. Eccles. Tom. XVI. F ser-

Sæcul. XII. A.C. 1103. *ipse daret, mihi non probaretur, bis Episcopatus ab eo oblatos non recepi. Jam tertio Episcopum Bambergensem nominavit. Verum id muneris non subibo, nisi tu, Sancte Pater, me investire & tuis manibus consecrare volueris. Fac ergo, ut quid præcipias sciam.*

Gratissima Papæ fuit Ottonis Epistola, perpauci enim illa tempestate in Regno Germaniæ degebant Episcopi, Ecclesiæ Romanæ, ut par erat, submissi. Ergo Ottoni rescribit, Episcopum Bambergensem electum agnoscit, acta dilaudat, & invitat; deposito omni metu Romam veniret. Otto itinere strenue confecto ad Festum Ascensionis, quod illo anno millesimo centesimo tertio in diem septimam Maji incidebat, pervenit. Mox Papam, tunc Anagninæ commorantem, cum Ecclesiæ Bambergensis Legatis, eum sibi Episcopum expetentibus, adit, ordinem & modum electionis aperit, Baculum & anulum ad pedes Pontificis, temeritatis vel erroris veniam petit. Pontifex eum resumere jubet Insignia, negat ille, indignum se & peccatorem professus. Tum Papa, *S. Spiritus*, inquit, *Festum*

fervisse Imperatori Domino suo, quem a Gregorio VII. depositum fuisse, ignorare non poterat.

sum propinquat, tanti Arbitri consiliis Sæcul. XII.
rem banc commendare debemus. A.C. 1103.

Otto cum suis ad hospitium regres-
 sus, tota nocte & sequenti die animo re-
 volvit, illorum temporum iniquitatem,
 Pastorum pericula, subditorum insolentiam,
 omnibusque mature pensatis, cuncta
 relinquere ac deinceps privatus quietusque
 vivere decrevit. Igitur quid statuisset
 comitibus suis significat, Summo Pontifici
 valedicit, & per viam, qua venerat, redire
 cœpit. At Papa missis nunciis abeuntem
 redire in virtute Sanctæ obedientiæ jubet,
 retrahitur a sociis, sicque Papæ manibus
 in Festo Pentecostes, decima septima Maji,
 anno millesimo centesimo tertio, compluribus
 Episcopis assistentibus, consecratur.

Pridem Episcopi Bambergenses Privilegio
 Crucis & Pallii, more Archiepiscoporum,
 gaudebant, quo autem non sæpius quam
 quater in anno uti licebat. Papa, ut
 Ottoni faveret, licentiam hæc ornamenta
 octies in anno adhibendi concessit. In
 Epistola ad Ecclesiam Bambergensem data
 Paschalis Papa dicit, se Ottonem, Clericis
 Bambergensibus id petentibus, salva
 Metropolitæ auctoritate, ordinavisse.

Ex hac Epistola & ex omnibus, quæ
 in Electione Ottonis gesta sunt, notari
 oportet, ipsum pro Domino & Imperatore

c. 10.

c. 9.

Pasch. ep. 8.

Sæcul. XII. A.C. 1103.

 vit. c. 3. p. 336.

tore suo legitimo Henricum habuisse, licet excommunicatum, & toties a Gregorio VII. Papa, Successoribusque ejus depositum. Nec conscientia morsus inde fuisse profectos, quod Henrico Potestatem defuisse crederet, sed ex modo investiendi & abusu, quo Henricus absoluta auctoritate Episcopos Canonice eligi non sinebat. Otto in Epistola sua ad Papam non dissimulat, se diu huic Regi ab obsequiis fuisse, atque ab ipso Episcopatum accepisse. In conspectum Papæ deductus factum non excusavit, nec Papa vel Ottoni vel Ecclesiæ Bambergensi, quæ Henricum Imperatorem venerabatur, hanc rem exprobravit. Nempe ex hoc exemplo & compluribus aliis illius ætatis dispicimus, Catholicos fuisse & a Sacra etiam Sede pro Catholicis habitos, qui Sententiæ contra Henricum sæpius latae ad literam neutiquam obtemperandum esse existimarunt. Denique constat, non credidisse Fideles, opinionem de potestate Pontificis in Bona Regum temporalia in articulis Fidei locum habere.

§. XXVI.

S. Ottonis Exordia.

Otto hac via Episcopatum Bambergensem consecutus, natus erat in Suevia parentibus nobilibus, qui eum a puero lite-